خبرها

خاموشی‌ها ناشی از حوادث است نه کمبود تولید

ایسنا: وزیر نیرو گفت: خاموشی‌های اخیر در کشور به دلیل کمبود ظرفیت تولید برق نیست بلکه برخی از این خاموشی‌ها به علت حوادث و اتفاقات کمبود خطوط انتقال و پاره‌ای مشکلات توزیع برق ایجاد شده است.
پرویز فتاح افزود: تمام سعی ما این است که متناسب با افزایش میزان مصرف برق، هر روز به تولید انرژی برق بیفزاییم تا خاموشی نداشته باشیم و این امید را داریم که چنانچه روند تولید را به همین شکل تا هنگام اوج مصرف (مردادماه) ادامه دهیم و مشترکان هم برق را بهینه مصرف کنند با خاموشی مواجه نخواهیم شد. وی افزود: نیاز مصرف در تابستان امسال معادل ۲۷ هزار و ۸۰۰ مگاوات پیش‌بینی شده بود، در حالی که این میزان به ۲۹ هزار مگاوات رسید که باید ۱۲۰۰ مگاوات خاموشی اجباری اعمال می‌کردیم، اما با اعمال روش‌های مدیریتی این کمبود جبران شد. وزیر نیرو اظهار امیدواری کرد که در تابستان حداقل ۱۵۰۰ مگاوات برق به مدار شبکه سراسری افزوده و با این ظرفیت نیاز مصرف کشور برطرف شود. وزیر نیرو همچنین در گفت‌وگو با خبرگزاری ایرنا بر لزوم همکاری مردم با این وزارتخانه برای مقابله با احتمال خاموشی در تابستان سال جاری تاکید کرد. او با اشاره به پیش‌بینی افزایش مصرف برق به میزان هشت درصد در سال جاری افزود: بر این اساس، با برنامه‌ریزی‌های صورت گرفته در دولت قبلی، حدود سه هزار مگاوات به ظرفیت تولید برق کشور در سال ۸۵ افزوده شده است. وی با بیان آنکه امسال ظرفیت نیروگاهی کشور ۹ تا ۱۰ درصد افزایش یافته است، گفت: با توجه به پیش‌بینی رشد هشت درصدی مصرف برق، در صورتی که میزان مصرف از رقم یادشده فراتر نرود، مشکلی از نظر تامین برق در کشور وجود نخواهد داشت.

واردات گندم از سوی اشخاص آزاد شد

مهر: هیات وزیران با تصویب یک آئین‌نامه اجرایی به اشخاص حقیقی و حقوقی اجازه داد نسبت به واردات گندم، خرید گندم داخلی به قیمت آزاد و تولید آرد برای صادرات و توزیع در داخل کشور اقدام کنند. پرویز داودی معاون اول رئیس جمهور «آئین‌نامه اجرایی ماده ۱۴۱ قانون الحاق موادی به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت» را به وزارتخانه‌های جهاد کشاورزی و بازرگانی ابلاغ کرد. براساس ماده (۱) این آئین‌نامه اجرایی اشخاص حقیقی و حقوقی می‌توانند نسبت به واردات گندم و خرید گندم داخلی به قیمت آزاد و تولید آرد به منظور صادرات و یا توزیع در داخل اقدام کنند. همچنین وزارت جهاد کشاورزی موظف شده تا پایان بهمن هر سال لیست سالانه کشورهایی را که ورود گندم از آنها مجاز است تعیین کند، مشخصه‌های گندم وارداتی را تبیین کند و شناسنامه حاوی استانداردهای گندم وارداتی و گواهی‌های مورد نیاز را از مبدأ و مقصد ابلاغ کند. وزارت بازرگانی هم باید با رعایت این موارد مجوز واردات گندم را صادر کند. طبق ماده ۸ آئین‌نامه اجرایی مذکور، کارگروهی که برای اجرای قانون مقررات صادرات و واردات پیش‌بینی شده باید نرخ تعرفه گندم وارداتی را به گونه‌ای تعیین کند که قیمت تمام شده آن از قیمت تضمینی خرید گندم داخلی پائین‌تر نباشد.

زمان سهمیه‌بندی بنزین مناسب نیست

ایلنا: یک عضو کمیسیون صنایع و معادن مجلس گفت: شروع فصل تابستان و آغاز مسافرت‌های برون‌شهری، زمان مناسبی برای سهمیه‌بندی بنزین نیست. پورفاطمی افزود: با وضعیت موجود نابسامانی ناوگان حمل و نقل عمومی بعید است که سهمیه‌بندی بر قیمت خودرو و میزان تقاضا تاثیری بگذارد. عضو کمیسیون صنایع و معادن با اشاره به اینکه وسایل حمل و نقل عمومی از جمله مترو کفاف ترددهای درون‌شهری را نمی‌دهد، اظهار داشت: تاثیر سهمیه‌بندی بنزین بر قیمت خودرو مقطعی خواهد بود؛ چرا که مردم نمی‌توانند بدون استفاده از خودروهای شخصی زندگی متداول داشته باشند، چون در جامعه امروز وجود خودرو یک نیاز ضروری است. پورفاطمی با تاکید بر بالا بودن قیمت و عدم تناسب آن با کیفیت خودرو اظهار داشت: تولید خودرو باید علاوه بر تطبیق با استانداردها، مصرف کمی هم داشته باشد. پورفاطمی با اشاره به مشکلات موجود بر سر ترددهای درون‌شهری خاطرنشان کرد: در صورت سهمیه‌بندی این امکان وجود دارد که برخی افراد ماهی یک‌بار بیرون بروند و کل سهمیه خود را در یک ماه مصرف کنند. وی تصریح کرد: دولت برای کاهش مصرف سوخت راهی دیگر بیندیشد؛ چرا که هماکنون فصل تابستان نزدیک است و مسافرت‌های برون‌شهری آغاز می‌شود. عضو کمیسیون صنایع و معادن در پاسخ به سئوالی مبنی بر افزایش ظرفیت گازسوز کردن خودروها در صورت سهمیه‌بندی بنزین اعلام کرد: اقدامات لازم برای گازسوز کردن خودروها انجام شده؛ اما قابلیت استفاده از خودروهای گازسوز در داخل شهر است؛ چرا که خودروهای گازسوز به لحاظ شتاب و سرعت قدرت لازم را ندارند.

تشکیل کمیته تخصصی اصلاح قوانین سرمایه‌گذاری مناطق آزاد

فارس: مدیرعامل منطقه آزاد کیش گفت: کمیته تخصصی برای اصلاح قوانین جذب سرمایه‌گذاری در دبیرخانه شورای عالی مناطق آزاد تشکیل شده است. مجید شایسته با اشاره به وضعیت مناسب جزیره کیش اظهار داشت: سرمایه‌گذارانی که از گذشته در این جزیره مشغول فعالیت بودند در حال حاضر با جدیت بیشتری کار می‌کنند. وی با بیان این مطلب که پروژه‌های عمرانی در جزیره به صورت جدی در حال پیگیری است، افزود: مذاکرات زیادی با سرمایه‌گذاران داخلی و خارجی صورت گرفته است. شایسته تصریح کرد: در آینده نه چندان دور خبرهای خوبی در مورد جزیره کیش اعلام خواهیم کرد. به گفته وی عمده‌ترین بخش‌های جذب سرمایه‌گذاری خارجی در کیش مربوط به بخش‌های گردشگری و توریسم، ایجاد مراکز تفریحی و توسعه فناوری اطلاعات است و سرمایه‌گذاران این بخش‌ها مشخص شده و تا زمانی که قطعی نشده، اعلام نخواهد شد.

معاون فناوری اطلاعات در گفت‌وگو با شرق

مردم از فیلترینگ راضی‌اند

خاطره وطن‌خواه

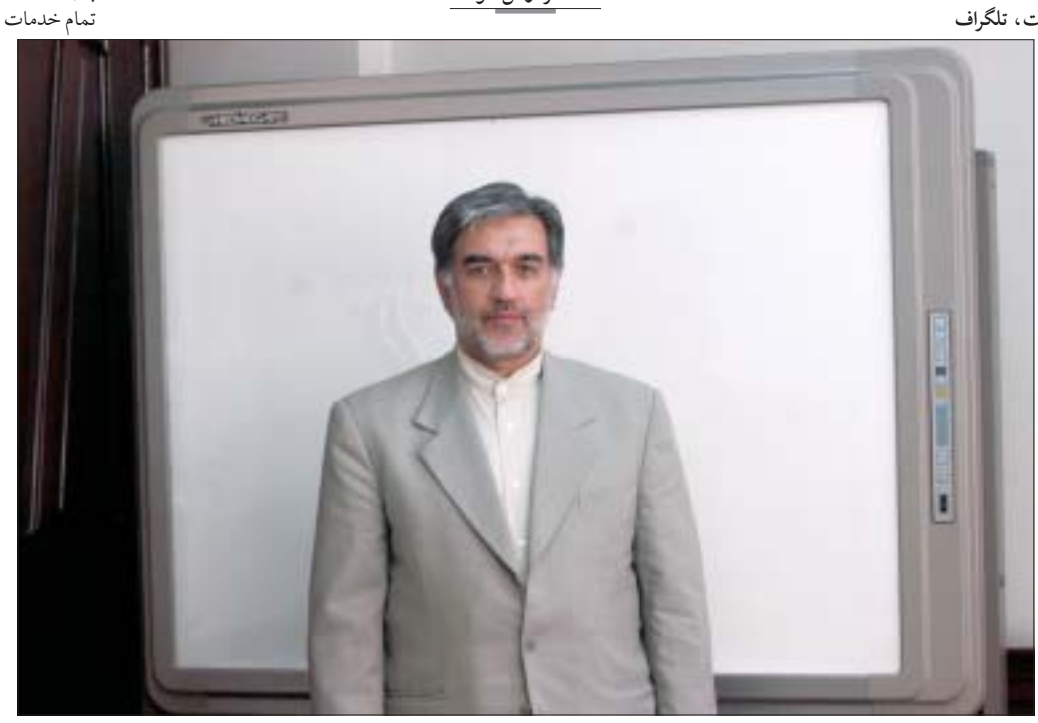

عبدالمجید ریاضی سابقه طولانی در وزارت ICT ندارد. وزارتخانه‌ای که ظرف چهار سال اخیر از پست، تلگراف و تلفن تغییر عنوان داد و اینک با تبعیت از اینترنت، عمده برنامه‌های خود را بر فناوری اطلاعات متمرکز کرده است. معاون فناوری اطلاعات ICT با طرح اینترنت ملی روزهای زیادی است که در معرض دید رسانه‌ها قرار گرفته است اگرچه او بیشتر گفتنی‌ها را در رابطه با این «طرح» گفته اما قصد ما از انجام این گفت‌وگو بازخوانی «اینترنت ملی» نبود. او علاقه‌مند بود به‌عنوان مجری این طرح گاهی به این موضوع هم اشاره کند.
«ریاضی» صریح صحبت می‌کند و لازمه کارش را همین موضوع می‌داند. او امیدوار است روزی فرا برسد که حاصل کارش موجب فراهم شدن اینترنت ارزان و آسان برای مردم ایران شود. آرزویی که در فضای بوروکرات دولتی ایران شاید محال باشد.

■■■

■حوزه کاری شما ارتباط مستقیمی با مردم دارد، به‌خصوص آنکه دامنه استفاده از اینترنت در کشور در حال گسترش است. پیشتر اعلام شده بود که قیمت اینترنت برای کاربران کاهش خواهد یافت. آیا برنامه‌ای در این زمینه برای سال جاری وجود دارد؟

سال گذشته قیمت اینترنت کاهش پیدا کرد، اما کاهش قیمت به عوامل دیگری هم بستگی دارد. اگر قرار است قیمت اینترنت را برای مصرف‌کننده نهایی کاهش دهیم باید تمام عواملی که در این موضوع موثر هستند در نظر گرفته شود و وزن هرکدام از این عوامل را در قیمت بسنجیم. به‌عنوان مثال کاربری که یک کارت اینترنت می‌خرد پولی که بابت آن کارت داده صرف عوامل جانبی مثل توزیع کارت، چاپ کارت، اجاره پهنای باند و در نهایت هزینه ارائه‌دهنده خدمات می‌شود. هدف ما هم رسیدن اینترنت به قیمت ارزان به دست کاربران است. در این رابطه باید تلاش کنیم که عوامل موثر در قیمت اینترنت که همان کاهش و هزینه عوامل جانبی است، کاسته شود و برای کاهش آن تلاش صورت بگیرد. بخش قابل توجهی از این هزینه مربوط به توزیع است. حالا بحث اینجا است آیا ما قصد داریم با کاهش هزینه به بخشی از اشتغالی که در این رابطه ایجاد شده صدمه بزنیم؟ به همین دلیل باید بررسی شود کدام عامل کاهش قیمت یا قیمت کنونی به نفع جامعه است. چون تنها کاربر از نظر ما اهمیت ندارد. سایر عوامل هم در این قضیه دخیل هستند. قطعاً باید به این نتیجه برسیم که برای دو طرف اینترنت مفید باشد.

■پس در واقع به دنبال راه میانه هستید؟

در این رابطه دو ایده وجود دارد یا واسطه‌ها حذف شوند و اینترنت از طریق خطوط AN و بدون نیاز به تلفن ارائه شود تا کاهش قیمت صورت بگیرد، در مقابل مشاغلی که در این رابطه ایجاد شده از بین خواهد رفت. به همین دلیل معتقدم باید بیشتر بر روی این موضوع فکر و عوامل آن را بررسی کرد. موضوع دیگر قیمت پهنای باند است. پهنای باند هم باید با قیمت تمام شده به دست ISP برسد. این موضوع هزینه‌های خاص خود را دارد. ما تاکنون به جایی نرسیده‌ایم که بتوانیم قیمت پهنای باند را کاهش دهیم.

■یعنی برنامه‌ای در این رابطه وجود ندارد که کاهش قیمت‌ها امسال صورت بگیرد؟

با توجه به عواملی که بدان اشاره کردم، بعید می‌دانم. اما دنبال آن هستم.

■برای سال‌های بعد چطور؟

ما در مقیاس کلان‌تری به موضوع نگاه می‌کنیم. قصد داریم بررسی کنیم که چرا کاربر باید پول بیشتری بدهد؟ وقتی یک کاربر قصد دارد با شبکه جهانی در ارتباط باشد ناگزیر باید از شبکه جهانی بگذرد و در این رابطه هزینه‌ای که می‌خواهد برای ارتباط با سایت مورد نظرش را بپردازد برای او صرفه اقتصادی داشته باشد. اما قطعاً برای کسانی که استفاده بیهوده از اینترنت می‌کنند، این پول زیادی است. برای گروه اول استفاده از اینترنت با قیمت موجود صرفه اقتصادی دارد. حتی به‌نظر من این استفاده در داخل کشور هم برای همین گروه اول صرفه اقتصادی دارد. دولت هم سعی می‌کند تا زمینه‌های دولت الکترونیک را در کشور برای گروه اول ایجاد کند. در این صورت استفاده از اینترنت با این قیمت به صرفه خواهد بود. البته وقتی کاربردهایی که قصد داریم در آینده آن را در کشور گسترش دهیم افزایش یابد تعاملات به سمت داخل هدایت می‌شود. در این صورت می‌توان در بلندمدت کاهش اینترنت را در دستور قرار داد. در آن صورت دیگر نیاز به پرداخت پول پهنای باند به خارج از کشور نداریم و صرفه‌جویی می‌شود. درحالی که در حال حاضر دوبار پول پهنای باند به خارج از کشور پرداخت می‌شود که بخشی کاربر و بخشی سرویس‌دهنده می‌پردازد.

■اجازه بدهید از زاویه دیگری به این موضوع نگاه کنیم. دولت قصد دارد در بلندمدت تجارت الکترونیک و حتی پول الکترونیک در کشور را رواج دهد. آیا در شرایط فعلی قیمت‌هایی که بابت فروش اینترنت به ISPها و البته کاربران پرداخت می‌شود برای دولت صرفه اقتصادی دارد که اگر قیمت را کاهش داد، ضرر نکند؟

قطعاً در آینده قیمت پهنای باند ارزان می‌شود، این روند جهانی است و پیشرفت تکنولوژی ما را هم ناگزیر به اجرای آن خواهد کرد.

■یعنی دولت با کاهش قیمت بدون این فاکتورها متضرر نمی‌شود؟

در حال حاضر می‌شود گفت دولت بابت فروش پهنای باند سودی نمی‌برد. اگرچه راه‌هایی پیدا شده که با افزایش حجم پهنای باند قیمت پایین بیاید اما فروش پهنای باند برای شرکت‌های وابسته به وزارت ICT سودآور نبوده است.

■سودآور نیست یا در نقطه سربه‌سر قرار دارد؟

تقریباً همین‌طور است. اما از آنجا که ارتباط با شبکه جهانی مزایای بسیار خوبی برای کشور دارد حتماً باید ارتباطمان با دنیا حفظ شود و این مزیت را بپذیریم حتی اگر ناگزیر شویم در جایی سود حاصله سر به سر شود این کار ادامه پیدا خواهد کرد. اما اگر سرویس‌ها و خدمات داخلی را افزایش دهیم قطعاً با امکانات بیشتر و کیفیتی که به کاربران می‌دهیم قیمت کاهش می‌یابد. از سویی با توجه به رشد و توسعه فناوری در جهان قیمت‌ها رو به کاهش و کیفیت‌ها رو به بالا می‌رود.

به همین دلیل بعید می‌دانم به جایی برسیم که قیمت‌ها روند صعودی در پیش بگیرد. اما در مورد آن بخش از سئوالتان که مربوط به E-Banking (بانکداری الکترونیک) بود می‌دانید این موضوع در دنیا بحث روز است و اگر ما بتوانیم این موضوع را در کشورمان حل کنیم زمینه برای بسیاری از فعالیت‌های اقتصادی در کشور ایجاد می‌شود. جابه‌جایی پول از طریق شبکه اینترنت ابزار خاص خود را دارد. هر محصول سخت‌افزاری و نرم‌افزاری در این شبکه نوعی اشتغال ایجاد می‌کند. ضمن اینکه انجام معاملات تسهیل می‌شود، وضعیت بانک‌ها هم متحول می‌شود و حتی می‌توان گفت که دیگر فرد نیاز به کیف پول ندارد. اما همه این موضوعات منوط به این است که مردم به این معاملات عادت کنند و البته به این شبکه اطمینان پیدا کنند. حتی به اعتقاد من در اقتصاد کلان کشور هم نتایج مثبتی به بار خواهد آورد.

■البته به شرطی که زمینه‌های ایجاد آن فراهم شده باشد. فکر می‌کنید چند درصد از مردم در برنامه کوتاه‌مدت مثل برنامه چهارم یا حتی براساس چشم‌انداز ۲۰ ساله بتوانند از این طریق اینترنت را در معاملات اقتصادی خود جای بدهند؟

در چشم‌انداز ۲۰ ساله قطعاً بیش از ۹۵ درصد مردم با این سیستم آشنا شده و حتماً استفاده خواهند کرد. چون تحولات جهانی به اندازه‌ای سریع است که ما هم ناگزیریم همین راه را ادامه دهیم. در چشم‌انداز هم صراحتاً در این رابطه تاکید شده است. به همین دلیل برآوردم این است که ۹۵ درصد مردم به این معاملات روی آورده‌اند.

■در کوتاه‌مدت چطور؟

رسیدن به این آمار جای شبهه دارد، اما باید برای رواج آن فرهنگ‌سازی شود. کار سختی است. مردم به استفاده از اسکناس عادت کرده‌اند به همین دلیل باید مزایای پول الکترونیکی نسبت به پول فیزیکی آموزش داده شود. ابزار مورد نیاز هم باید تامین شود.

■در حال حاضر چند درصد مردم از این شیوه استقبال کرده‌اند؟

در حال حاضر حدود پنج درصد البته با احتساب آمار کارت‌های اعتباری موجود نسبت به کل جامعه. یعنی پنج درصد به این سمت حرکت کرده‌اند اما باید سعی شود با فرهنگ‌سازی به این سو گرایش پیدا کنند.

■اما این پنج درصد آمار حاضر است. در برنامه چهارم چند درصد مردم به سوی اینترنت و استفاده اقتصادی از آن گرایش پیدا می‌کنند؟

در برنامه چهارم دو سیاست را دنبال می‌کنیم. اگر قرار باشد با همین روند موجود و به صورت حجمی IT را در کشور توسعه دهیم چند دهه طول می‌کشد. اگر بخواهیم با روند موجود پیش برویم نه‌تنها به هدف برنامه چهارم نمی‌رسیم بلکه چند دهه هم با این هدف فاصله می‌گیریم.

■یعنی مشکل از زیرساخت‌ها است؟

نه، باید به صورت حجمی و انبوهی از مردم را تحت پوشش قرار دهیم. اما در ابتدا باید با کارهای ساده شروع کنیم و در این زمینه آموزش و فرهنگ‌سازی کنیم. نمونه‌اش همین کارت‌های اعتباری بانک‌ها است. بخشی از کسانی که این کارت‌ها را دارند خیلی در مورد IT اطلاعاتی ندارند اما یاد گرفته‌اند که چگونه این کارت را به ماشین بدهند و پول دریافت کنند. در مرحله اول برنامه ما همین است که گروه زیادی از مردم را به سوی کارهای کوچک و آسان در حوزه IT هدایت کنیم. مثلاً اگر بخواهیم تجارت الکترونیک در کشور نهادینه شود باید مردم را آماده کنیم تا کارهای کوچک و کم‌خطر در حوزه IT را تجربه کنند.

■آقای ریاضی شما اشاره کردید در حوزه IT قصد دارید تعداد کاربران اینترنت را افزایش دهید. اما همان‌گونه که می‌دانید در صورتی این اتفاق صورت می‌گیرد که استفاده از این شبکه برای همه سهل و آسان باشد. همین سیستم خرید کارت نوعی مانع محسوب می‌شود و مردم واقعاً هنگام خرید کارت از ISPها دچار تردید می‌شوند که آیا کارتی که می‌خرند کیفیت دارد؟ درحالی که یکی از زمینه‌های گسترش تجارت الکترونیک در کشورهایی که به این سمت رفته‌اند، رفع موانع استفاده است، که البته شما بهتر می‌دانید اینترنت بی‌سیم به سرعت موانع را برداشته و با خود فرهنگ استفاده را نیز به همراه آورده است.

استفاده از اینترنت بی‌سیم لایه آخر یا همان «لایه دسترسی» است. «لایه دسترسی» هم تکنولوژی‌های زیادی به همراه دارد. مثل خطوط DSL، ADSL و Dial up است. این تکنولوژی‌ها تحت عنوان «دسترسی» به خطوط همراه می‌شود. در حال حاضر برخی از شرکت‌های خصوصی مجوز این دسترسی‌ها را گرفته‌اند و بعضاً هم خدمات را ارائه می‌کنند. اما آنچه که مهم است، لایه‌های بعدی است مثل KOR و AG که باید شکل بگیرد. برای این کار نیاز به شبکه یکپارچه ملی داریم تا لایه دسترسی افزایش یابد. به همین دلیل هم ما قصد داریم شبکه اینترنت ملی را در کشور راه‌اندازی کنیم تا شرکت‌های سرویس‌دهنده که به‌عنوان لایه دسترسی وارد می‌شوند با ارتباط با کل شبکه بتوانند به کاربر سرویس دهند. الان یکی از اشکالاتی که وجود دارد، مستقل بودن شرکت‌های اینترنتی خدمات‌دهنده از یکدیگر است. یعنی یک کاربر بر روی سیستم بی‌سیم یا ADSL نمی‌تواند به Server شبکه دیگر دسترسی پیدا کند. مگر اینکه از طریق شبکه جهانی دور بزند و به آن دسترسی پیدا کند. به همین دلیل اینترنت ملی با رعایت پروتکل‌های جهانی و ارائه تمام خدمات لایه دسترسی می‌تواند هم هدف ما و هم نیاز کاربر را برآورده کند. با این تفاوت که تعاملات داخلی از طریق خطوط داخلی انجام می‌شود با قیمت پایین‌تر و هزینه کمتر.

■نگرانی دولت برای استفاده فراگیر از اینترنت بی‌سیم چیست که به سوی طرح اینترنت ملی روی آورده؟ آیا این طرح به دنبال ممنوعیت دسترسی به برخی از سایت‌ها صورت خواهد گرفت؟

اینترنت بی‌سیم قشری از شبکه است و انتهای این شبکه باید به جایی وصل شود. راه وصل شدن آن هم یا باید از طریق ماهواره باشد یا از طریق همین شبکه تکه‌تکه‌ای وصل شویم که امروز از آن استفاده می‌شود. بحث ما فقط ارتباط با اینترنت نیست، خدمات این شبکه برای ما موضوعیت دارد. اما اگر هدف اتصال کاربران به خارج باشد، خب هرکس می‌تواند یک شبکه بی‌سیم ایجاد کند و در نهایت خط را هم به یک لینک ماهواره‌ای متصل کند و با همان ارتباط تکه‌تکه کار خود را پیش ببرد. نتیجه این می‌شود که ما هرگز شبکه داخلی نخواهیم داشت و مجدداً داستان پرداخت پول بابت پهنای باند تکرار می‌شود. ضمن اینکه مشکلات اصلی سرجای خود باقی می‌ماند. یعنی همان مثالی که زدم ارتباط کاربر با Server شبکه دیگر با هزینه بالا امکان‌پذیر می‌شود و قیمت بالایی که شما به آن اشاره کردید. بنابراین اینجا بحث دغدغه یا نگرانی دولت مطرح نیست بلکه موضوع پیروی از یک تفکر اقتصادی است که با برخورداری از تمام خدمات با کمترین قیمت ارائه شود. شبکه بی‌سیم بدون داشتن شبکه‌های زیرساخت اصلاً معنا و مفهومی ندارد.

■با این حساب هدف دولت از طرح اینترنت ملی کاهش هزینه‌های خودش است؟

نه، می‌خواهیم هزینه‌های کاربر را کاهش دهیم. اما این هدف مغایر با این نیست که لایه دسترسی ADSL باشد یا بی‌سیم. این شبکه درست می‌شود، لایه دسترسی می‌تواند هرچیزی باشد.

■آیا این کار برای دولت صرفه اقتصادی هم دارد؟

اتفاقاً چون برای بخش خصوصی صرفه اقتصادی ندارد، دولت وارد شده. برای بخش خصوصی که بخواهد این شبکه را گسترده کند، مقرون‌به‌صرفه نیست. در نتیجه دولت قصد دارد زیرساخت شبکه اینترنت ملی را ایجاد کند. ضمن اینکه باید برای دولت مسئله حاکمیتی اینترنت هم محفوظ بماند. در همه جای دنیا هم همین‌طور است.

■ایده طرح الان در چه مرحله‌ای قرار دارد؟

طراحی مفهومی آن صورت گرفته و به زودی از سوی کارگروه تخصصی آن ارائه می‌شود. البته نظرات مختلف را هم جمع‌آوری کرده‌ایم. پس از دریافت طراحی مفهومی، به شرکت مخابرات سپرده می‌شود تا طراحی جزیی این طرح تا پایان شهریور امسال تکمیل شود.

■یعنی از شهریور کار اجرایی آغاز می‌شود؟

از همین الان آغاز شده، منتها بعضی از تجهیزات باید سفارش داده شود. به خصوص اینکه بخشی از زیرساخت‌ها هم در کشور آماده است. یعنی هر سه فاز در حال دنبال شدن است و بخش‌هایی که نیاز به طراحی پیشین دارد، از شهریور کلید می‌خورد.

■در مرحله اول کار دستگاه‌های اجرایی تحت پوشش قرار می‌گیرند یا کار به صورت کلان‌تر است؟

نه، به صورت کلان کار شروع می‌شود. یکی از مواردی که از سوی شورای‌عالی فناوری مورد تاکید قرار گرفته، این است که منتظر طراحی کل کار نباشیم بلکه قرار است مرحله به مرحله بهره‌برداری کنیم. بنابراین ممکن است منطقه‌ای یا شهر به شهر کار را پیش ببریم.

■موضوع آخر را در ارتباط با اخبار اخیر حوزه شما می‌پرسم. شایعه طرح جامع فیلترینگ از سوی معاونتی در وزارتخانه طرح شد و سپس وزیر آن را تکذیب کرد. آیا چنین موضوعی صحت داشت؟

این موضوع تکذیب شد. گفته شده بود که آیا طرح فیلترینگ به گونه‌ای است که اقدامات تمام کاربرها تحت تعقیب قرار بگیرد. پاسخ آن منفی بود. برای هر کاربر وقتی فضای سالم اینترنت ایجاد کنیم، مشکلی ایجاد نمی‌شود. بحث اصلی راجع به این است که قسمت‌های ناسالم اینترنت را از بین ببریم. طبیعی است. هر نوع تکنولوژی‌ای که در دنیا عرضه می‌شود، هم مزایا دارد و هم معایب. فناوری هم از این موضوع مستثنی نیست. به خصوص اینکه گروهی هستند که با ارائه موارد سوء قصد استفاده ناصحیح از اینترنت دارند. از آنجایی که جامعه ما ارزشی است ما هم باید این موارد سوء را از سر راه برداریم.

اسم این برداشتن را گذاشته‌اند «فیلترینگ». در حالی که در شبکه اینترنت امور تجاری و علمی به صورت گسترده وجود دارد و نباید جامعه را از مزایای این شبکه محروم کنیم. اما مواردی که دشمنان اخلاق و سجایای اخلاقی قصد دارند در دنیا اشاعه دهند، باید حذف شود.

■پس با این حساب امکان پیگرد افراد وجود خواهد داشت؟

وقتی فضای اینترنت ما سالم باشد و موارد سوء بر روی آن نباشد، پیگرد معنی نمی‌دهد. اما از نظر قانونی اگر کسی بیاید در شبکه اخلال کند یا موانعی برای یک سیستم دولتی یا بانکی ایجاد کند حتماً قابل پیگیری است.

■ در طرح اینترنت ملی تشخیص نوع استفاده از کاربرها راحت‌تر است یا در سیستم فعلی؟

در همه شبکه‌هایی که در دنیا ایجاد می‌شود، اولین چیزی که مطرح می‌شود، امنیت است. کسی که می‌خواهد یک مکان را برای زندگی انتخاب کند، نخستین گزینش‌اش امنیت خواهد بود. شبکه هم همین است. امنیت دارد یا خیر؟ امنیت شبکه اینترنت ملی به مراتب بیشتر از شبکه موجود است. یکی از توانمندی‌های شبکه اینترنت ملی هم این است که اگر کسی بخواهد امنیت آن را به هم بزند، قابل پیگیری و شناسایی باشد. قطعاً همه مردم به این موضوع راضی می‌شوند که اگر کسی بخواهد امنیت آنها را به‌هم بزند قادر باشند او را شناسایی کرده و تحت پیگرد قرار دهند. در گذشته مزاحمت‌های تلفنی بسیار زیاد بود و امکان شناسایی آن نبود اما الان با همین Caller ID مردم راحت هستند و کسی نیست که از این موضوع ناراحت باشد. مردم باید با این مزیت‌ها آشنا شوند و تنها بحث منفی فیلترینگ نباشد. ضمن اینکه همه مردم از وضعیت فیلترینگ موجود راضی هستند. الان هیچ خانواده‌ای نیست که اگر فرزندش در اتاقی پای اینترنت نشسته نگران به خطر افتادن اخلاق فرزندش باشد.

■ نحوه ارتباط با اینترنت ملی چگونه است؟ از همه روش‌ها می‌توان استفاده کرد. این شبهه ایجاد شده که اینترنت ملی از کار ISPها کم می‌کند؟

نه اتفاقاً کار آنها به عنوان لایه دسترسی افزایش می‌یابد. چون تعامل بخش خصوصی با مردم سریع‌تر و بیشتر است حتی فعالیت بیشتری برای آنها ایجاد می‌شود و وضعیت آنها از نظر اقتصادی هم بهبود می‌یابد.

خلاصه گفتگو

۱- قطعاً در آینده قیمت پهنای باند ارزان می‌شود، این روند جهانی است و پیشرفت تکنولوژی ما را هم ناگزیر به اجرای آن خواهد کرد.
۲- دولت بابت فروش پهنای باند سودی نمی‌برد. اما فروش پهنای باند هم برای شرکت‌های وابسته به وزارت ICT سودآور نبوده است.
۳- در گذشته مزاحمت‌های تلفنی بسیار زیاد بود و امکان شناسایی آن نبود اما الان با همین Caller ID مردم راحت هستند و کسی نیست که از این موضوع ناراحت باشد. مردم باید با این مزیت‌ها آشنا شوند و تنها بحث منفی فیلترینگ نباشد.

خبرها

انتقاد بهزادیان از نحوه تجارت با افغانستان

ایسنا: حضور رئیس جمهور افغانستان در اتاق بازرگانی ایران بیانگر اهمیتی است که دولت این کشور برای گسترش روابط اقتصادی با کشورهای همسایه می‌دهد. محمدرضا بهزادیان رئیس پیشین اتاق بازرگانی و صنایع و معادن تهران، وضعیت تجارت کشورمان با افغانستان را تشریح کرد. او گفت: در بحث روابط تجاری ایران و افغانستان به‌رغم گذشت چند سال از تغییر حکومت و باز شدن درهای این کشور برای تجار و بخش خصوصی کشور ولی فرصت‌ها از دست رفته است. درست همان‌طوری که در CIS و عراق از دست رفت. به اعتقاد وی این شرایط حاصل نحوه مدیریت بخش خصوصی در اتاق‌های بازرگانی ایران است. بهزادیان با انتقاد از عملکرد اتاق مشترک ایران و افغانستان تصریح کرد: بررسی عملکرد این اتاق نشان می‌دهد که در چند سال گذشته تنها نام اتاق وجود داشته و رئیس و هیات مدیره این اتاق از سفر به افغانستان خودداری کرده‌اند، البته در انتخابات آن نیز مطابق همه اتاق‌های مشترک در به رسمیت نرسیدن جلسه، اعمال نفوذها شده که قطعاً با این مهره‌های محدود و تکراری در اتاق‌های مشترک این اتاق نیز نمی‌تواند محلی از فعالیت باشد. وی همچنین تشکیل نشدن اتاق افغانستان و ایران از سوی طرف افغانی و نیز تغییرات مکرر روسای اتاق افغانستان را یکی از عمده‌ترین مشکلات توسعه روابط دوطرفه عنوان کرد، چرا که به اعتقاد او با تغییرات پی‌درپی تصمیمات و قول‌های داده شده مسکوت مانده و به انجام نرسیده است. رئیس سابق اتاق تهران تاکید کرد: برای گسترش روابط اقتصادی ایران و افغانستان باید توجه کنیم که از ۵۶۰ میلیون دلار کمکی که در کنفرانس توکیو در سال ۱۳۸۲ از سوی وزیر امور خارجه ایران داده شد حدود ۲۸۰ میلیون دلار کمک بلاعوض بود که متاسفانه به طور کامل از ناحیه دولت ایران در آنجا هزینه شد و حتی یک سنت آن در اختیار توسعه فعالیت بخش خصوصی قرار نگرفت و مابقی کمک که باید بازپرداخت می‌شد عملاً بلااستفاده باقی مانده، بنابراین بخش خصوصی از هیچ تسهیلات مالی برای حضور در افغانستان برخوردار نبوده است. وی ادامه داد: به‌رغم وعده‌های بسیار مدیران شبکه بانکی کشور تا امروز عملاً صندوق ضمانت صادرات و بانک توسعه صادرات ایران تضمین ارزشمندی برای فعالیت‌های بخش خصوصی در افغانستان ایجاد نکرده و تنها بانک حاضر در این کشور نیز به دلیل سختگیری‌های مقررات بانکی ایران برای مشتری‌یابی و ارائه تسهیلات به خریداران افغانی نتوانسته است، اقدامی برای ارائه اعتبارات صادراتی به بخش خصوصی ایران بدهد. بهزادیان با اشاره به وجود مشکل سند و مالکیت در افغانستان عنوان کرد که سختگیری‌های مقررات بانکی ایران برای مشتری‌یابی و ارائه تسهیلات به خریداران افغانی نتوانسته است اقدامی برای ارائه اعتبارات صادراتی به بخش خصوصی ایران بدهد. بهزادیان با اشاره به وجود مشکل سند و مالکیت در افغانستان اسناد متعدد داشته باشند بسیار است، لذا نمی‌تواند نقطه اتکایی برای تسهیلات بانکی باشد که همه این موارد در ایجاد زمینه‌های صادرات موثر است چون هیچ اعتبار صادراتی خارجی و بخش خصوصی ایران وجود ندارد. وی با بیان اینکه افغانستان به فرآورده‌های نفتی نیازمند است، عنوان کرد: این کشور در حال حاضر نیاز خود را از CIS (کشور ترکمنستان) تامین می‌کند و به وجود آمدن این شرایط به دلیل انحصار دولتی وزارت نفت و شرکت‌های شبه‌دولتی این وزارتخانه است که عملاً امکان فعالیت برای ترانزیت، سوآپ و یا صادرات محموله‌های نفتی به بخش خصوصی داده نشده که نتیجه آن هم سهم نداشتن از بازار مصرف یک میلیون تنی فرآورده‌های نفتی است. وی تصریح کرد: حتی اگر بخش خصوصی امکان خرید و تامین فرآورده‌های نفتی از CIS را داشته (نفت، گازوئیل و گاز) و قصد ترانزیت آن به افغانستان را داشته باشد، همین شبکه انحصاری دولتی برای اینکه رقیبی در عرضه و فروش محصولاتش نباشد عملاً این عبور را به کامیون‌های بخش خصوصی نمی‌دهد. بهزادیان با اظهار تاسف از اینکه اتاق بازرگانی کشورمان حتی یک مرکز تجاری کوچک هم در کابل ایجاد نکرده است، گفت: واحدهایی که بخش خصوصی در این کشور ایجاد کرده در صادرات کالاها و محصولاتش بسیار موفق بوده است، لذا امیدواریم اگر اتاق بازرگانی تنها شعار می‌دهد دولت راساً این موضوع را ساماندهی کند. وی با انتقاد از سختگیری‌های صدور ویزا برای بازرگانان افغانی از سوی سفارتخانه ایران در کابل عنوان کرد: بستن صف‌های طولانی در پشت در سفارتخانه ایران و نیز برخورد نامناسب با تجار افغان موجب از دست رفتن فرصت‌ها می‌شود چرا که نوع برخورد با تجار برخوردی است که با یک مهاجر افغان می‌شود.

احتمال مصادره اموال ایران در اروپا و آسیا

مهر: روزنامه واشینگتن‌پست با اشاره به طرح آمریکا برای تحریم‌های گسترده مالی علیه مقامات ایران اعلام کرد: کاخ سفید معتقد است تحریم اقتصادی ایران بی‌گمان به متحدان آمریکا نیز آسیب‌های اقتصادی وارد خواهد آورد. در گزارش روزنامه واشینگتن‌پست آمده است: کاخ سفید قصد دارد در صورت شکست تلاش‌های دیپلماتیک برای حل مسئله هسته‌ای ایران، اقدام به تحریم‌های مالی گسترده علیه مقامات ایرانی کند. بر اساس این گزارش، این تحریم‌های مالی هر یک از مقامات ایرانی را که دولت بوش وی را با پرونده هسته‌ای ایران مرتبط بداند، شامل خواهد شد. آمریکا همچنین قصد دارد دسترسی دولت ایران به ارز خارجی و بازارهای مالی جهانی را محدود سازد، حساب‌های خارجی ایران را مسدود کند و دارایی‌های ایران در اروپا و آسیا را مصادره کند. روزنامه واشینگتن‌پست با اشاره به اینکه اطلاعات فوق را از یادداشت‌های داخلی مقامات کاخ سفید و گفت‌وگو با سه تن از آنان به دست آورده است، می‌افزاید: این طرح توسط خزانه‌داری آمریکا تهیه شده است و مستقیماً به کاندولیزا رایس ارائه شده است. واشینگتن‌پست همچنین با اتکا بر ارزیابی‌های داخلی کاخ سفید می‌افزاید: مقامات کاخ سفید معتقدند که تحریم‌های اقتصادی علیه ایران بی‌گمان به متحدان آمریکا نیز آسیب‌هایی وارد خواهد آورد، اما امیدوارند کشورهای متحد واشینگتن حاضر به پذیرش این هزینه‌ها باشند.